

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

5TE ÅRG.

DEN 25 SEPTEMBER 1904

N^O 52

Återgiftvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Karl Sigfrid Husberg. — Svensk ångbåtslinie till Sydafrika. — I jakttider. — Den stora trädgårdsutställningen i Göteborg. — En nyhet på Göteborgs Museums zoologiska afdelning. — En utdöende sedvänja. — Tvenne märkliga teaterpremierer. — Senaste bilder från krigsskådeplatsen. — Till lands och till sjös — På turné. — Plehves efterträdare. — Homo Sum. — Fredliga förhandlingar. — "En fende" af Wilhem Hagqvist. — Veckans porträttgalleri. — Gåfvor och gengåfvor.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1904.

HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STILM.

K. S. HUSBERG.
STATSRÅD.

Klisché: Kem. A.-H. Bengt Silfverparre Stilm.—Oty

REKONSTRUERAD AV S. J. J. J. J.

KARL SIGFRID HUSBERG.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Redan i sin första årgång, i n:r 43 för den 22 juli 1900, hade H. 8 D. en helsidesbild af då nyutnämnda stadsrådet K. S. Husberg. Nu i veckan, den 21 sept., har den högt förtjänte, af alla partier högt aktade och skattade mannen fyllt sina femtio år, och med anledning häraf återgifva vi ett nytt, uteslutande för H. 8 D. taget porträtt af herr Husberg.

Student i Uppsala 1872 blef H. efter synnerligen grundliga studier 1879 juris kandidat och förvärfvade sig efter aflagda prof juris doktorsgrad 1882. Två år därefter utnämndes han till landssekreterare i Norrbottens län, men förordnades 1889 till expeditionschef i ecklesiastikdepartementet. 1893 återvände han till Norrbotten i egenskap af landshöfding.

H. gjorde sitt inträde i Andra kammaren, genom 1887 års höstval, som representant för Luleå, Piteå och Haparanda. Han var frihandelsvän och hade för öfrigt moderata åsikter. Vid 1890 års val var han icke längre valbar i sin gamla valkrets, men insattes i stället af Västerbottens län i Första kammaren. 1897—1902 hade han åter plats i Andra kammaren, då han representerade Luleå och Haparanda. Han var härunder 1898—1900 v. ordförande i lagutskottet. Slutligen skedde sommaren 1900 hans inträde i ministären som konsultativt stadsråd, en utnämning, som från alla håll i prässen hälsades med lilligt bifall. H. var äfven 1893 och 1898 ledamot af kyrkomötet och föga fattades, att han vid det senare lyckades afvinna dess samtycke till att i enlighet med Andra kammarens mening göra Hernösands stifts delning beroende af en sammanslagning af Kalmar och Växiö stift — något, hvilket ju sedermera blifvit af.

En utomordentligt klok och en utomordentligt grundlig man, se där hvad statsrådet Husberg ger intryck af att vara och hvad han också i själva verket är. Men man får för den skull icke tro, att han på något sätt fastnar i detaljerna och icke kan se skogen för bara träd. Han har en stor blick på tingen,

och han har också en frisk blick. Det märkes nog, när han talar.

“Det fins i Andra kammaren ingen mer än Adolf Hedén, till hvars ord man lyssnar med mera andlös uppmärksamhet än till hans” — skrefs det i H. 8 D. för fyra år sedan. “Och det fins ingen, hvilken är honom öfverlägsen som vältalare — få som äro honom vuxna. Denna vältalighet är också ett troget uttryck för hans skaplynn: enkel, klar, värdig, saklig och fränsfri. Den är så himmelsvidt olik den gamla vältalighet, som gerna urartade till att bli sitt eget mål, som blomstrade och sprakade och bländade, så att man — visserligen ofta till lycka för talaren — glömde, hvad som skulle i sak bevisas, för de oratoriska blommornas doft och fyrverkeriernas prakt.

Husbergs vältalighet återigen består i den kristallklara sakframställningen, hvilken aldrig en linie viker ur sin logiska bana för att plocka oratoriska blomster, men väl tar vara på dem, som råka växa i dess väg, och kunna ge färg utan att distrahera. Men äfven de plockas sparsamt och fästas aldrig ihop till buketter.

Sådan är hans vältalighet — förenad med en ögonblicklig slagfärdighet, när det gäller att parera — och sådan är han själf i sitt enskilda uppträdande liksom i sitt offentliga: enkel, flärtlös och älskvärd, utan alla ’högfärdiga rasoner’.”

Statsrådet Husberg är, kan man säga, den personifierade dugligheten, mannen, som med en fast grund af kunskaper och öfverlägsen begåfning förenar en arbetsförmåga och ett sinnets lugn och jämnmod, hvilket senare kommer honom att aldrig förtröttnas, utan att alltid se framtiden hoppfullt an. Att hans verksamhet inom ministären varit till största nytta är allbekant. På hvilken plats han i framtiden än kommer att verka, kommer han förvisso att vara fosterlandet till största gagn. Och till all lycka är han alltjämt i trots af de femtio åren helt ungdomlig.

SVENSK ÅNGBÅTSLINIE TILL SYDAFRIKA.

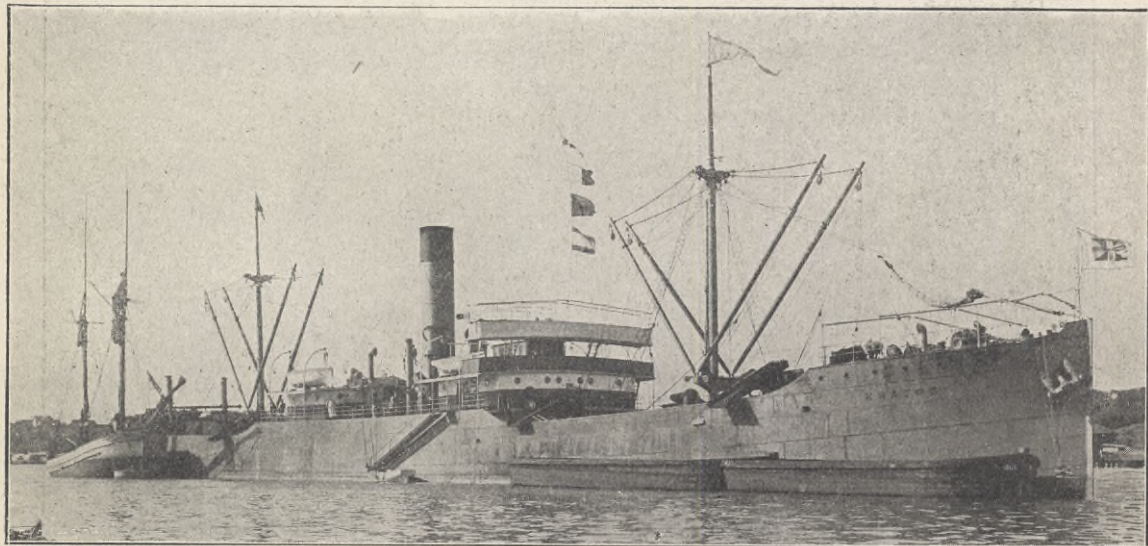

Foto. Axel Hartman, Gbg.

Kilohé; Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthm—Gbg.

UTVECKLINGEN AF SVERIGES SJÖFART: SVERIGES FÖRSTA REGULIERA TRANSATLANTISKA ÅNGBÅTSLINIE. Ångfartygsaktiebolaget Nikes ångare »Kratos»

Från Sunderland har i dagarne till Göteborg anländt Svenska Sydafrikalinjens första ångare »Kratos», ett af den svenska handelsflottans största och modernaste fartyg. Den mäter i längd 352 fot och är särskildt inredd för export af trävaror. Rederiet

har vunnit anslutning till den mellan de sydafrikanska ångbåtslinjerna stiftade Conference Union, hvilket betydligt underlättar den nya linjens inarbetande.

Returfrakterna har man tänkt sig få i Sydamerika.

I JAKTTIDER

FRÅN DE KUNGLIGA JAKTERNA.

Klubb: Kem. A.-B. Besöt Slåfvergsport: Sölm—Öbn

1 o. 2. PÅ HVEN: 1. KONUNG OSCAR. 2. VID FRUKOSTRASTEN. Kring bordet sitta Konungen, Kronprins Frepråk af Danmark, Prins Christian af Danmark, Prins Carl, Prins Carl af Danmark samt Öfverhoffjäg. Ankarcona.

3 o. 4. FRÅN HUNNEBERG: 3. KONUNG OSCAR OCH KRONPRINS GUSTAF. 4. JAKTSÄLLSKAPET. I midten Konung Oscar med sonsöner, Prinsarne Gustaf Adolf och Vilhelm, samt Kronprins Gustaf.

Vi namnteckna i öfrigt bland de närvarande, från höger till vänster: Ministern i Berlin, greve Taube, Öfverhoffjägmästaren Ankarcona, Hertig d'Otrante, f. d. Konteramiral Lagerberg och Landshöfdingen greve De la Gardie.

Fotografierna 1 och 2 af Oscar Rangnitt, Helsingborg, 3 och 4 af Eiserman & Co., Venersborg.

DEN STORA TRÄDGÅRDSUTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG.

LANDSHÖVDING LAGERBRING ÖPPNAR UTSTÄLLNINGEN (1), INTERIÖRER FRÅN TRÄDGÅRDSUTSTÄLLNINGEN (2 och 3), EN DEL AF FRUKT-
UTSTÄLLNINGEN (4), EN DEL AF GRÖNSAKSUTSTÄLLNINGEN (5). Klökke i K-m. A. B. Brunt Sjörensparre N° 100—Chg.

En blommornas fest midt i hösten har under sällskapet Hortikulturens Vänner auspicierna i dessa dagar firats i Göteborg. Och hade icke alla de utställda höstfrukterna varit, skulle man kunna tro sig försatt tillbaka till högsommaren. Blommorna talade icke om vinterns närhet, och vädret var så soligt och varmt att man fullständigt glömde hvilken årstid det var.

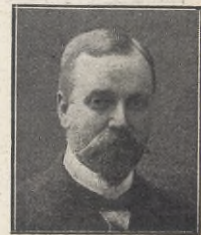
Utställningen var mycket vacker både för ögat och till resultatet. Gamla Exercisheden i Göteborg, som vanligtvis ligger som en meningslös öken, hade fått släppa till en god del af sitt rikliga utrymme. Inom tillfälligt uppdragna ramar var nu samladt det läckraste i blomster- och fruktvägar man gärna kan tänka sig, och det var en fögnad att vandra omkring på utställningsområdet bland orkidéer och krysanterum och mellan långa rader af "förbjuden frukt".

Utställningen hade — och därigenom var den den första i sitt slag i vårt

land — anordnats länsvis. Detta för att medgifva att full hänsyn togs till de jordmäns- och klimatförhållanden, under hvilka en produkt alstrats.

Det har med fullt fog anmärkts, att de fraktbestämmelser som vid våra järnvägar gälla vid frukttransporter ställa sig ytterst hinderliga för trädgårdsnäringens uppblomstrande. En annan omständighet som åtminstone för många icke obetydlig mån minskar nyttan af en utställning som denna och som blir ett onödigt plus i de hinder som trädgårdsfiraren har att öfvervinna, är den, att fruktarterna för det mesta, i synnerhet päron och plommon uppträda med utländska namn. Man behöfde endast iakttaga huru en del god folk, småbrukare, mindre trädgårdsmästare och andra, gingo omkring vid fruktorden och makade på sina glasögon och stafvade och gjorde fruktlösa försök att anteckna, för att en del reflexioner icke skulle låta sig undantränga.

Tillströmningen af intresserade till utställningen har tack vare det härliga vädret varit oväntadt stor.

J. E. PALMÉR,
utställn. sekreterare.

EN NYHET PÅ GÖTEBORGS MUSEUMS ZOOLOGISKA AFDELNING.

Göteborgs Museum har af grosshandlaren Moritz Fränkel som gåfva erhållit tvenne hudar med tillhörande skallar af den s. k. Gaur (*Bos gaurus*), den största af Indiens vildoxar

Jakten på bufflar och vildoxar anses som den farligaste och mäst spännande, näst den på elefant och noshörning. Just därför lockar den ock S:t Huberts yrkesbröder, och segerbytet blir för storjägaren så begärligt att djuren stå högt i pris äfven på marknaden. Det är således en dyrbar gåfva Göteborgs Museum mottagit. Så vidt jag nu kan erinra mig äger intet Skandinaviskt museum maken till våra vildoxar.

Att museets konservator herr H. Skoog väl löst den ingalinda lätt uppgift som vid det väldiga djurets stoppning förelegat, därom vittnar vidstående bild bäst. Den framstående topograf som knäppte detta storvildt sade ock genast han fick sikte på sitt offer: "Han ser ju ut alldeles som komme han direkt från skogen."

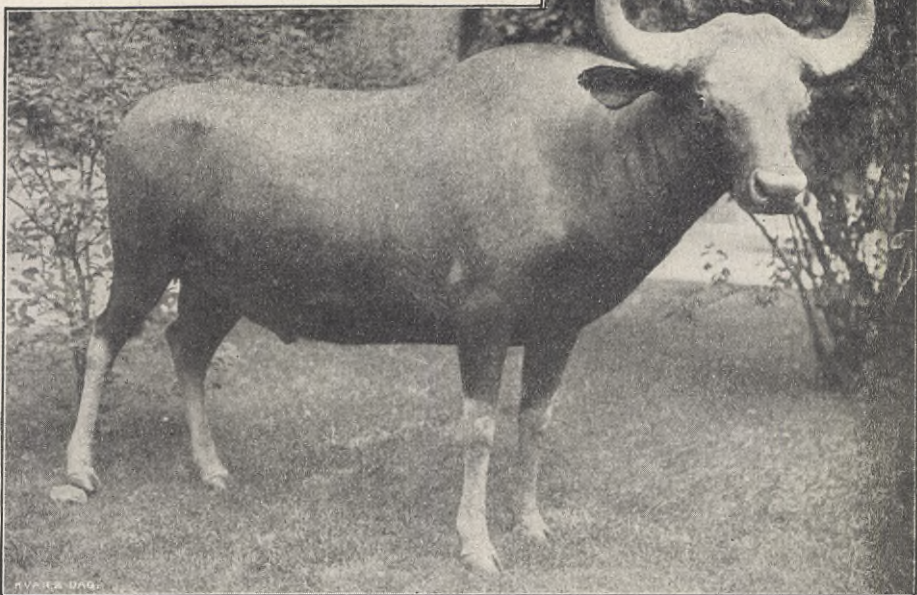

Foto. Jonason. Gbg.

INDISK VILDOXE på Göteborgs museum.

Kliché: Bengt Silfverparre

Gauren bebor Indiens skogar och snårmarker, han är ett djungeldjur. Vårt exemplar stammade från trakten af det sagorika Mysore. Det är en tjur, som når mer än 3 meter i längd och närmare $1\frac{3}{4}$ meter i höjd öfver manken. Konservator Skoog skall snart börja med makans toilette, men den kommer säkert att ta lång tid.

L. Jägerskiöld.

EN UTDÖENDE SEDVÄNJA.

Amatörfoto.

ÖREBRO STORTORG UNDER MARKNAD.

Kliché: Bengt Silfverparre.

marknadsminnen med tanke på att HVAR 8 DAG ofta innehåller det sista af gammalt och det första af nytt.

En tillfällig meddelare skriver:

Örebro tar i år ett rätt stort steg framåt mot storstadsblifvandet. De s. k.

"frimarknaderna" skola ej mera förekomma. Den stora "Hindersmässan" i januari skall hädanefter vara ensam kvar, hufvudsakligen för järnmarknadens skull.

Den 6 september hölls för sista gången den stora höstmarknaden i Örebro. Min amatörklädda förledde mig samla diverse

TVENNE MÄRKLIGA TEATERPREMIERER.
 »UPPSTÅNDELSE» PÅ GÖTEBORGS TEATER. — »BRAND» PÅ KRISTIANIA NATIONALTEATER.

Foto. Jönasson, tryck.

TOLSTOYS »UPPSTÅNDELSE» FÖR FÖRSTA GÅNGEN PÅ SVENSK SCEN: Tredje aktens fängelsescen.

Illustr. Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stilm.—Gbg.

När ridån för första gången i höst höjde sig på Göteborgs teater, gick den upp för en ny ära. En fläkt af stor konst förnams från scenen och lågan som brann på altaret hade ett fast sken och icke endast gästspelets tillfälliga fladdrande.

Föreställningen, Tolstoy's »Upståndelse» i en fransk dramatiserad form, var en premiär för Sverige. För Göteborgs vidkommande vill man gärna uppfatta själva namnet »Upståndelse» som ett lyckligt omen.

Tolstoy's bok har sitt största värde i den öfverdådigt lugna samhällssatir som utgör händelsens bakgrund. I den egentliga förkunnelsen verkar nämligen den gamle icke öfvertygande.

Två unga i vidt skilda samhällsställningar som alltsedan barndomen varit mycket för hvarandra, blifva i ett ögonblicks sinnesrus allt för hvarandra. Mannen kommer så ut i ett lif, som hur värdelöst det än kan vara i grund och botten, likväl understödjer honom i hans sociala »plikt» att glömma en tillfällig förbindelse. Kvinnan, som nästan varit som barn hos mannens båda fastrar, jagas af dessa ur huset och går så småningom under på grund af människornas och samhällets grymhet.

Efter många år mötas de båda åter. Hon är en fallen varelse och han gripes af en ohygglig skuldkänsla. Ur denna skuldkänsla födes hos honom en helig vilja att upprätta henne och därmed sig själf.

Detta är romanen och detta är dramat. Mycket af det bästa i boken har, eftersom detta ligger vid sidan af den egentliga handlingen, gått förloradt vid den sceniska bearbetningen. Och om någon konstnärlig dramatisk byggnad kan det icke bli tal. En hel akt har saklöst kunnat uteslutas. Men anmärkningsvärdt mycket af boken är bevarad och nöjer man sig med ett brokigt panorama måste man erkänna att detaljerna ofta äro valda med både blick och gehör.

Såväl romanen som dramat sakna egentligt slut. På scenen upplöses det hela i en oredig mystik, som visserligen spelar på många strängar, men vid den manliga hufvudpersonens försvinnande låter oss stanna inför honom utan förståelse.

Sådant är icke lifvet, säga åskådarna när de gå hem, hur gripna de än må vara och hur den sceniska bearbetaren än bemödat sig att framställa förförelsescenen så, att hela slagskuggan faller på mannen. De mena därmed, att ett sådant upprättelseverk

skulle aldrig en man underkasta sig. Kanske skulle han ändå undantagsvis göra det, men då icke af angifven bevekelsegrund. Ty skulden ligger endast till en ringa grad hos honom. Han har icke brutit några löften och han vet icke om Katjusjas olycka. Skulden till att Katjusja går förlorad ligger hos hans hjärtlösa kvinnliga släktingar, som med kallt blod jaga sin medsyster ut i elände i hennes lidandes dagar. Men dessa gamla fastrar få dö i frid och lugn. Brorsonen, den "skyldige", under hvilka förhållanden har han lefvat, hur har han upfostrats? För hans mor gällde visdomsordet så-göra-ju-alla-andra. Hvarför blir *han* plötsligt *skyldig* att bära förbannelsen af ett samhällsbrott på sina skuldror?

I viss mening kräfer därifrån den manliga hufvudrollen det omöjliga af sin innehåfvare. Han skall skapa af intet. Men framställaren, herr Lindroth, spelade så, att om man också icke trodde på honom, så kände man ändå med honom. Och frkn Håkansson som hade Katjusjas svåra roll, återgaf den mästertligt.

Direktör Castegren, till hvilken man står i tacksamhet för hans tro på den stående teaterns framtid i Göteborg, har infört en beaktansvärd nyhet vid föreställningarna. Ridån går icke upp för applåder vid aktslutet förr än efter sista akten, till stor fördel för stämningen. Vi våga härmed föreslå direktör C. att införa ännu en nyhet på den svenska scenen: ett *fullt* utvunget talspråk, där så skall vara, och en icke allt för samvetsgrann översättning vid be-

arbetningar från främmande språk. Öfverallt och oupphörligt får man i ledig dialog höra repliker som "De skola säkert sätta värde *därpå*" i stället för "Det skall de säkert sätta värde *på*" utan att en enda röst höjer sig i klagan öfver, hur våra svenska öron misshandlas. Bort det.

Välkomstapplåderna ha skallat lifliga på Göteborgs teater. Det är den förträffliga regien, den goda skådespelarkonsten på alla händer man hyllar, den redliga viljan man tackar.

Både i Sverige och Danmark hade man vågat sig på att uppföra Ibsens stora idédrama "Brand", men i Norge hade man så när som på några få lösruckta återgifvanden af fjärde akten afstått från försöket såsom allt för vågadt. Emellertid, en uppgifts svårighet verkar ju i längden mera frestande än afskräckande och i dagarne har det visat sig att en stor succés blef följden, när Kristiania Nationalteater ändtligen bragte verket till uppförande på scenen äfven i Norge. — Dekorationerna voro öfverdådigt vackra och skådespelarne firade verkliga triumfer. Särskildt var herr Egil Eides Brand — i en särdeles lyckad maskering — alldeles imponerande och herr Stormoen och fru Dybwad spelade som alltid med fulländad konst. Agnes framställarinna synes däremot icke fullt ha löst sin uppgift. Fastän föreställningen varade til. midnatt förspordes ingen minskning i publikens entusiasm.

Foto. W'Use, Kristiania.

SCEN UR FÖRSTA AKTEN.

»BRAND» PÅ KRISTIANIA NATIONALTEATER:

MÖTET MED BRANDS MODER.

Kiöck: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Gbg.

SENASTE BILDER FRÅN KRIGSSKÅDEPLATSEN.

Efter fotografi.

JAPANSKA TRUPPER STORMA FRAM GENOM JANGTSUDALEN DEN 1:ste AUGUSTI. Det var under denna strid som general Keller dödades. Observera den japanska skyttelinjen. Fotografien är tagen under pågående drabbning.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparce Stålm.-Gbg.

W. H. H. H.

Kliché: Kem. A.-B. Reint Sjöföretagare Sthlm.—Gbg.

EFTER STRIDEN VID JANGTSUL'NG DEN 1 AUG. Sårade japaner i väntan på läkarehjälp.

TILL LANDS OCH TILL SJÖS.

*Чени-Тегунына Доджур
18299 А. Куropаткин*

ALEXEJ NIKOLAJEVITSJ KUROPATKIN.
Ryska härens öfverbefälhafvare i Ostasien.

Genom tillmötesgående af dr *Sven Hedin* har H. 8 D. satts i tillfälle att meddela ett särdeles vackert porträtt af den ryske öfverbefälhafvaren i Ostasien, general Kuropatkin. Porträttet som förlänats herr Hedin i Petersburg 1899, är försedt med en egen-

händig tillägnan från den ryske generalen, så lydande: "Till *Sven Hedin* till vänlig hägkomst af A. Kuropatkin".

Vår beömda upptäcktsresande, hvilken högt beundrar den ryske generalen för hans duglighet som militär och framstående personliga egenskaper, har just i sin egenskap af upptäcktsresande vid flera tillfällen haft anledning att träda honom nära. Ty utom allt hvad Kuropatkin medhunnit och utträttat som militär, har han haft tid att ingående syssla med geografiska spörsmål. Bland annat har han behandlat Ost-Turkestan i ett ur alla synpunkter fullt mönstergillt arbete.

Dr Hedin visar icke endast generalen den största respekt som geograf, han anser också att Ryssland aldrig ägt en härförare af sådan betydelse. Och dessutom försäkrar han, att Kuropatkin är en personlighet, anspråklös, samvetsgrann och sympatisk som endast få.

Efter fotografi.

KONTERAMIRAL WIRÉN. Den nye befälhafvaren öfver den i Port Arthur inneslutna ryska eskadern.

PÅ TURNÉ.

I början af okt. får Sverige besök af den framstående norska lutsångerskan fru Bokken Lasson. Fru Lasson, eller som hennes namn fullständigt lyder fru Lasson-Teofanoff, är f. n. på turné i Danmark tillsammans med sin sväger Holger Drachmann. I Sverige åtföljes hon af Harald Stormoen,

FURU BOKKEN LASSON-TEOFANOFF.

FURU BOKKEN LASSON SJUNGER MAJVISAN I HOLGER DRACHMANNS BRAV-KARL.

HARALD STORMOEN.

Kristiania Nationalteaters förste karaktärsskådespelare, hvilken äfven är bekant som mäterlig uppläsare.

H. 8 D. har satts i tillfälle att meddela såväl ett par förtjusande porträtt af konstnärinnan, som en bild af hennes berömda medhjälpare, herr Stormoen.

I Stockholm konserterar fru Bokken Lasson den 3:dje och i Göteborg den 8:de oktober.

PLEHVES EFTERTRÄDARE.

FURST P. D. SVJATOPOLK-MIRSKIJ.
Rysslands nye inrikesminister.

Till inrikesminister och chef för polisväsendet i Ryssland har den 8 sept. af tsaren utnämnts furst Peter Dmitrijevitj Svatopolk-Mirskij. Fem veckor hade då förlutit sedan attentatet mot den förre inrikesministern v. Plehve föröfvades.

Furst S.-M. är född den 18 aug. 1857 i Kaukasus. 1897 - 1900 var han guvernör i Jekaterinoslav, 1900-02 chef för gendarmeriet och senast generalguvernör i Wilna-Kovno-Grodno-guvernementet.

Det är svårt att på förhand bilda sig en uppfattning om hvad detta val innebär för det ryska "systemet". Furst S.-M. tillhör en berömd adelsläkt och såväl hans far som han själf äro bekanta för välgörenhet och ett lifligt personligt ingripande för samvetsfrihetens och humanitetens sak.

Det torde dock vara för mycket att antaga, att skeppet gått öfver stag. Men det förefaller som om det vändt upp i vinden, och som om nu seglen klapprade, medan rorsmannen var i ovisshet. Männe han skall ha kraft att sätta ny kurs?

HOMO SUM.

PRINSESSAN LOUISE AF KOBURG
Efter ett senaste porträtt, taget å rymningsorten Bad Elster i Sachsen.

Foto. Tydlin, Stockholm.

Kliché: Kem. A.-B. Benot Sjöförsparre Sthm—Gbg.

FÖRHANDLINGSNÄMNDEN INOM TOBAKSINDUSTRIEN.

Förhandlingsnämnden inom tobaksindustrin som under ordförandeskap af d:r Elmquist — chef för kommerskoll. afdeln. för arbetsstatistik — arbetat sedan förlidne maj månad, har den 7 sept. avslutat sina arbeten och till vederbörande organisationer — Svenska cigarrfabrikantföreningen och Tobaksarbetareförbundet i Sverige — afgifvit sitt betänkande, innefattande förslag till behandling af arbetstvister äfvensom till detaljerade aftal rörande arbets- och löneförhållanden, lärlingsväsendets ordnande och arbetsreglemente för industrien i dess helhet. Aftalstiden är föreslagen till 5 år. Om, såsom är att antaga, vederbörande organisationer acceptera dessa förhandlingsnämndens förslag, är härmed på den fredliga förhandlingens väg för en af våra större industrigrenar ernått ett resultat, hvartill få industrier i vårt land ännu kunna uppvisa ett motstycke, och är det att önska, att det här gifna föredömet skall mana vederbörande inom andra yrkesgrenar till efterföljd. Att svårösta divergenser mellan arbetsgifvare och arbetare ordnas på ett i allo bättre sätt genom sakliga och lugna förhandlingar än därest det först fått komma till öppen brytning genom

arbetsinställelse, därom torde de nu slutförda förhandlingarna utgöra det mest talande vittnesbörd.

För det goda samförstånd, som besjälat dessa förhandlingar, hafva de delegerade ock gifvit ett särdeles tilltalande intryck genom att efter slutadt arbete sammanskjuta en ganska vacker grundplåt till bildande af en "1904 års förlikningsfond för tobaksarbetares ålderdomshjäl", hvilken öfverlämnades åt de båda organisationerna att af dem gemensamt förkofras och förvaltas samt disponeras för det ändamål namnet angifver.

Å bilden här ofvan återfinnas ordf. d:r Elmquist (1), fabrikantföreningens representanter, herrar John A. Bäckström, Stockholm (2), A. J. Seiersen, Malmö (3), P. Fitger, Göteborg (4), J. Gruggel, Malmö (5), Hj. Bolin, Stockholm (6), G. Lampe, Göteborg (7) och G. Nordström, Stockholm (8) och arbetarnes representanter, herrar P. Laisson (9), C. Bergström (10), Alb. Kindstrand (11), N. Jönsson (12), Å. Hedman (13), O. Bernheim (14), C. Schæffer (15) äfvensom sekreteraren d:r Bergsten (16).

EN FIENDE.

Episod från rysk-japanska kriget af Wilhelm Hagqvist.

Iwan Iwanovitsj hade förtroendet att vara sin kaptenens kalfaktor. Han var en ung reservist, nyss tagen från sitt lilla landtliga hem vid öfre Wolga, och det mest karaktäristiska hos honom var, utom hans jättstora växt, en sämlikhet och långsamhet i rörelserna, som gjorde honom nära nog omöjlig för posttjänst, samt ett godmodigt, barnsligt leende ansikte.

Kompaniet hade nyligen utsändts till fronten och hade ännu icke fått tillfälle att pröfva någon dust med fienden. Under den senaste natten hade det emellertid blifvit framryckt i främsta linien af bevakningskådan och från dess bivackplats kunde man redan höra gevärsskott smattra från olika punkter i den framförliggande terrängen.

Det led mot aftonen, och Iwan hade kallats att infinna sig hos sin kapten, hvilken just satt inne i sitt tält sysselsatt med skrifgöromål.

— Iwan, sade kaptenen, jag vill be dig utföra ett privat uppdrag åt mig, nämligen att öfverbringa några skrifna rader från mig till kapten Aratow, som ligger med sitt kompani ett par eller tre verst söderut.

Vägen leder inte alldeles genom säkra trakter och du får vara på din vakt. Men det ligger mig om hjärtat, att kapten Aratow får brevet, och en handfull japaner får icke afskräcka dig.

Iwan gjorde honnör och stoppade det anförtrodda brevet innanför vapenrocken. Därefter gick han att hämta sitt gevär och sitt patronbälte och satte sig genast i marsch åt det anvisade hållet.

I början hade han att följa en smal lerig väg, men denna förlorade sig snart i en sumpig dalgång, hvilken tydligen under vårflödet hade stått helt och hållet under vatten. I väster höll solen just på att gå ned och spred en disig glans öfver de blånande bärgsryggar, som hvälfde sig vid horisonten, medan från öster hördes bruset af en sakta rinnande flod.

Allt var så ödsligt och stilla rundt omkring. Högt uppe i luften kretsade ett par stora svarta fåglar, och de voro de enda lefvande varelser, som stodo till att upptäcka.

Iwan började känna sig beklämd till mods. Han var visst ingen räddhågad natur, men här gick solen

ned i ett vildt främmande land och han befann sig bland obekanta faror.

Han kröp ihop i sina rörelser för att göra sin gestalt så liten som möjligt, och han tummade tafatt på geväret, som han skulle använda till sitt försvar. Det var som om han icke var fullt inne i situationen. Han kunde nog alla handgreppen med geväret, kunde reglementsenligt fyra af det och skjuta till måls mot skottaflo och målfigurer, men att vända geväret mot människor, som han kunde möta på sin väg, det var något alldeles främmande för hans fredliga sinnelag.

Emellertid arbetade han sig oförtrutet fram genom de sumpiga markerna, och gyttnan stod honom under stundom högt öfver vristen, så att han formligen måste vada fram. Den enda vägledning han hade var den rosenfärgade himlen i väster och ljudet af den rinnande floden på den andra sidan.

Plötsligt ryckte han till och blef stående, lyssnande med framsträckt hufvud. Han hörde ett svagt obestämbart ljud nära intill sig. Ibland lät det som ett tungt flåsande af något djur och ibland som en kvidande människostämma.

Iwan ämnade först draga sig tillbaka och söka osedd komma förbi platsen, men nyfikenheten dref honom framåt. För ofrigt lät det som om någon vore i nöd och behöfde hjälp.

Han smög sig ljudlöst fram några steg, och nu såg han framför sig i en gropig fördjupning af marken en mörk massa, som rörde sig. Vid närmare påseende befanns det vara en häst och en ryttare, af hvilka den förre låg på sidan och kastade med hufvudet på ett sätt, som vittnade om att han led svåra smärter, medan ryttaren låg under hästens hals med djurets ena bog prässad hårdt emot sig. Det var en liten man med gulblekt ansikte, sneda ögon och små stripiga svarta mustascher, af allt att döma en japan. Uniformen var så nedstänkt af smuts och dy, att det var omöjligt att närmare bestämma hvem han var, om det var en menig man eller en officer. Han syntes ha förlorat medvetandet och låg med det lilla gulbleka ansiktet vänt uppåt. Ett svagt kvidande strömmade med andedräkten fram mellan hans half öppna läppar, och det låg ett sällsamt drag af hjälplös smärta öfver det bleka ansiktet.

Iwan tog mod till sig och grep med sina kraftiga armar tag i hästens hals och ilyttade honom, så att han kunde draga fram japanen. Han hällde därefter några droppar vatten ur sin kopparflaska mellan japanens läppar och knäppte upp dennes uniform, så att han lättare skulle kunna andas.

Till slut kvicknade japanen till och slog upp ögonen. Han syntes häpen öfver sin belägenhet och mumlade några ord, som Iwan inte kunde uppfatta.

Men plötsligt satte han sig upp, stirrade ryssen rätt i ansiktet och frågade på dålig ryska:

— Fånge?

— Nej, sade Iwan. Ni höll på att kväfas under hästen, och jag har bara hjälpt er så godt jag kunnat.

— Räddat mitt lif . . . Tack . . . Min hustru skall tacka er i sitt hjärta . . .

Japanen reste sig upp. Han fattade hästen i betslet och sökte få honom på benen. Men då han snart insåg det omöjliga häri, drog han sin revolver ur hölstret, siktade mot hästens hufvud och aflössade ett skott. Djuret ryckte krampaktigt till och föll därefter ihop som en liflös massa på marken, befriadt från sina plågor.

Japanen räckte nu sin hand åt ryssen.

— Tack sade han. Jag skall minnas er som en vän.

Han såg sig omkring och lyssnade en stund, hvarefter han halspringande begaf sig bort i mörkret.

Iwan stod en lång stund och stirrade efter honom. Han visste icke om han handlat rätt, men han hade

gjort hvad hans hjärta bjudit honom. Egentligen skulle han hemfört japanen som fånge, men det låg honom emot och han hade en känsla af att det skulle ha förstört det goda i hans gärning.

Med långsamma steg fortsatte han sin väg söderut för att fylla det uppdrag, hans kapten gifvit honom.

Några dagar därefter* står Iwan på post utanför kompaniets tillfälliga bivackplats. Det är en månklar natt, och kompaniet ligger doldt bakom ett tätt buskage, medan Iwan posterar framför detsamma. Öfverallt ute i terrängen äro likaledes poster placerade inom hörhåll för hvarandra.

Man har haft en svag känning af fienden, och posterna äro anbefallda största vaksamhet. Iwan har också nära en timme stått och spajat oupphörligt i alla riktningar. Men allt efter det tiden skriker, kommer det tunga tankar öfver honom, och stödd mot geväret står han snart och tänker på sin hembygd och de kära han där lämnat och hvilka han kanske aldrig får återse.

Men med ens upphöra hans drömmier, och han vänder hufvudet spanande ut mot slätten, medan geväret mekaniskt flyttas upp i färdigställning. Han ser någonting röra sig därute, något som kryper utmed marken och som kommer allt närmare intill bivackplatsen.

Iwan trycker sig tätt intill buskaget för att icke själf synas. Geväret höjes sakt mot skuldran, och redan hvilat fingret på trycket.

Men i nästa ögonblick sänker han geväret igen. Den krypande varelsen därute har rest sig till hälften och ser sig varsamt omkring, och till sin öfverraskning tror sig Iwan igenkänna den lille japanen, som han nyss räddat. Månskenet faller rakt på hans gulbleka ansikte, och i hans hand blänker en revolver.

Japanen hade helt visst redan upptäckt kompaniet, och om han finge undkomma skulle detta säkerligen medföra olycka för alla Iwans kamrater. Det finge icke ske — japanen måste dö.

Åter kastar Iwan geväret till ögat, men handen darrar och geväret sjunker ned igen. Det är ohylligt detta att skjuta på den hvars lif man räddat.

Men det ges ingen annan utväg. Japanen måste dö.

Den lille gule mannen kryper alltjämt fram i gräset. Nu är han icke på mer än femtio stegs afstånd ifrån den plats där Iwan står dold i buskaget. I nästa ögonblick är det för sent, ty sannolikt är han icke ensam om sitt djärfva företag, utan har kamrater, som skola bistå honom, när han vill fly.

Nu måste det ske. Iwan är likblek och har åter kastat geväret till ögat, nu med en hand som icke darrar.

Han siktar hastigt men skarpt, och skottet går. Japanen ger upp ett svagt skri, räcker ut armarna och faller hufvudstupa till jorden. Kulan har träffat honom midt i bröstet.

Hela lägret kommer i rörelse, kompaniet samlas under vapen, och patruller sändas ut i alla riktningar.

Iwan hade icke misstagit sig. Han står ute på slätten och betraktar sorgsen den lille japanens bleka ansikte. Öfver detsamma ligger nu samma uttryck af hjälplös smärta, som den gången då Iwan räddade honom från att kväfas under hans stupade häst.

— Hans hustru skall icke tacka mig, utan förbanna mig, tänkte Iwan. Krig är någonting förfärligt. En sergeant rycker honom ur hans tankar.

— Vet ni inte er plats! ryter han. Bekymra er ej om de döda fienderna! Vi ha fullt upp att göra om de lefvande.

Och under tonerna af en stolt fanfar tågar kompaniet fram med fäld bajonett och jagar undan en svärm japaner, som just samlat sig ute på fältet.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

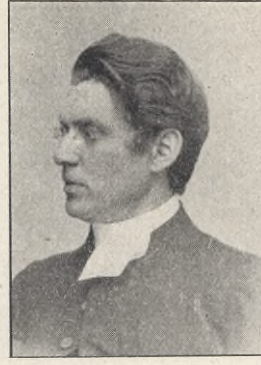
C. A. BRANDBERG. †

Vid nära 80 års ålder afled nyligen kyrkoherden i Vika Carl Anton Brandberg. Stud. 44, prästvigd 48, kyrkoherde i Silberg 68, i Vika 77.

F. S. MALMBERG. †

F. kom.-kapt. F. S. Malmberg omkom nyl. genom drunkning. F. 31 tjänstg. M. fr. 11 års åld. i handelsfl., 53 sek.-löjtn. vid k. flott., 66 kapt. vid skärg.-art., 73 v. k. fl., 75 afsked, inträdde ater 77 i aktiv tjänst. T. f. förestånd. för naut.-meteor. byrå och 79 ord. förest. Kom.-kapt. 82, afsked 86. Hög frimurare.

J. PALMÉR. †

Den 1 sept. afled kyrkoherden i Asmundstorp och Tofta, Johannes Palmér, vid 56 års ålder. Stud. 73, prästvigd 81, legationspredikant i London 87-03, kyrkoherde i Asmundstorp 01 (tilltr. 03).

A. J. S. SEGERSTEEN. †

Godsägaren Anders Johan Seth Segersteen, afled den 2 sept. å sin egendom Hamra, 37 år gammal. Var intresserad och anlitad kommunalman.

L. AROSENIUS. †

Den 6 sept. afled i Stockholm grosshandlaren f. d. konsult Ludvig Arosenius 74 år gammal. 74-95 kontorschef i d. v. Aktiebolaget Sägverksägarnes garantiförening. Styrelseledamot i Mälareprovinsernas enskilda bank och i Stockholms hypotekskassa.

J. L. FRYKHOLM. †

D. 5 sept. afl. i Sthlm f. d. marin-dir. Johan Ludvig Frykholm, f. 37. Sek.-löjtn. 57, prem. löjtn. vid skärgårdsart. 66, konst. off. ex. 67, tjänstgjort i mariningen.-stat., 75 ord. mar.-ing. 73 dessutom lärare vid maskinafd. i Stockholms Nav.-skola, 82-88 dir. i marinstaten. Läroboksförfattare, led. af kommittéer m. m.

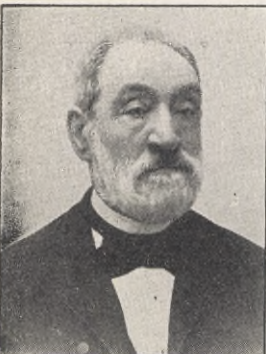
P. W. ZANDER. †

Den 9 sept. afled i Stockholm, med. dr Per Waldemar Zander, f. 42. Stud. 62, med. kand. 71, med. lic. 75. Andre läk. vid Allm. och Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg till 81. Sedan 83 prakt. i Stockholm. Från 93 intendent vid Källvikens brunnanstalt och hafsbad.

J. A. BERGSTEDT. †

Den 3 sept. afled kyrkoherden i Kung Karl och Torpa, Johan Alfred Bergstedt, vid 54 års ålder. Prästvigdes 75, komminister i Frustuna 77, i Bergshammar 80, kyrkoherde i nämnda förs. 99.

E. ANDRÉ. †

F. d. landskanslisten Erik André afled den 3 sept. 78 år gammal. 53 ord. kronolänsman i Boteå distrikt och sedan landskanslist, afsked 97. Innehade guldmedalj för nit och redlighet i rikets tjänst.

O. L. HEINTZ. †

Kyrkoherden i Norra Ny, Oscar Ludvig Heintz, afled den 4 sept. vid 64 års ålder. Stud. 62, prästvigd 65, komminister i Stora Käll 71, kyrkoherde i Norra Ny 1900.

G. W. LJUNGDAHL. †

Fabrikören i Malmö, Gustaf Waldemar Ljungdahl, afled den 14 sept. vid 55 års ålder.

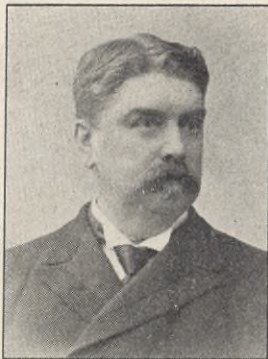
N. G. STEDT. †

Den 16 sept. afl. i Sthlm, öfversten i arm. chefen f. Svea ing.-kår, öfverstelöjtn. v. fortifik.-en Nils Gustaf Stedt, f. 50. Löjtn. v. fortif.-en 77, kapt. 85. ren 82-86 bibliotek. v. fortif.-en, 95 major v. gen.-stab. s. afd.-chef v. krigsh. afd. 1900 chef f. Svea ing.-kår o. t. f. chef för fälttelegr.-kåren o. 02 öfverste i armén.

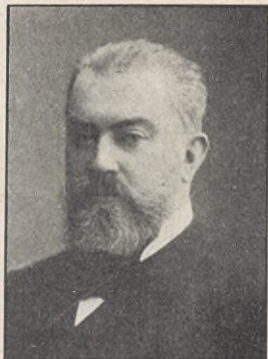
C. H. FALK.

D. 17 sept. fyllde f. öfversten Carl Helmer Falk 75 år. U-löjtn. v. Ner. reg. 48. kapt. 63. maj. o. ch. för Hall. bat. 71. öfv. löjtn. o. ch. för Värml. fältjäg. 73. öfverste o. ch. för Värml. reg. 81. afsked fr. reg. 92, ur armén 04. V. ordf. i Värml. hush.-säll. 80-91, ordf. f. stadsf. i Karlst. 90-91, led. af Värml. landst. led. af Krigsakad. 74, af riksd. 1 k. 84-01. St atsrev. 93-99. Led. af krigshotr. 92-03.

A. J. H. JONSSON.

Grosshandlaren i Göteborg, Axel Johan Henrik Jonsson, fyllde den 12 sept. 60 år. J. är delägare i den betydande rederi- och exportfirman Jonsson, Sternhagen & Co. Styrelseledamot i Skånebankens Göteborgsfilial.

A. SÖDERMARK.

Lazarettsläkaren i Borås, med. lic. Arthur Södermark fyllde den 21 augusti 55 år. Stud. 69, med. lic. 78, lazarettsläkare i Borås 80.

O. N. T. AHNFELT.

Prof. i Lund, teol. dr. Otto Nathanael Theophilus Ahnfelt, fyllde den 13 sept. 50 år. Stud. 72, teol. kand. 81, präst o. doc. i system. teol. s. å. förest. f. Lunds priv. elem.-skola 87-92, e. o. prof. i moralteol. o. symb. i Lund 92, teol. dr. 93, ord. prof. i kyrkohist. o. symb. 94, uppf. i 2:a rum t. biskop i Kalmar 1900, medl. i 99-02 års lärov-kom. Utgiftvt teol. ath., lärob. m. m.

F. L. ANGMAN.

Kyrkoherden i Ö. Fernebo, Fredrik Leonard Angman, fyllde den 7 sept. 80 år. Prästvigd 48, kyrkoherde i Rogsta 69, i Ö. Fernebo 80.

E. G. A. DANCKWARDT-LILLIESTRÖM.

Innehafvaren af Solberga och Sörby fideikommissegendomar Erik Gustaf Axel Danckwardt-Lillieström, fyllde den 8 september 65 år. Stud. 59. Ledamot af direktionen öfver Vadstena hospital.

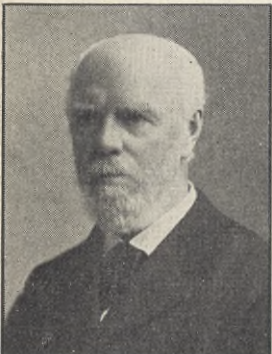
I. J. A. SVANBERG.

Fördelningsläkaren vid Första ar-
mefördelningen, regementsläkaren
vid Vendes artillerireg., med. lic.
Iöns Johan Albrekt Svanberg, fyllde
den 8 sept. 60 år.

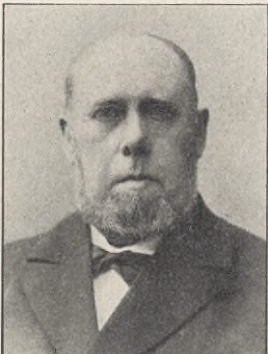
S. C. P. LAGERBERG.

Intendenten och ombudsmannen
vid Göteborgs museum, kammarh.
Sven Carl Pontus Lagerberg, fyllde
d. 16 sept. 45 år. Stud. 79, elev vid
Karlborg s. å., e. o. kam.-skrif. vid
k. flott. 80, förv. å Saga-exp. 83-85
o. å Vanadis 86. Aman. vid Göteborgs
mus. 86, ombudsm. 89. Kammarh. 95.
Led. af fl. vetensk. fören. o. sällskap.

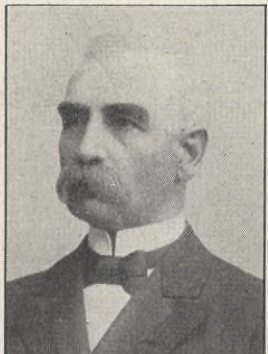
A. H. E:son LEJONHUFVUD.

F. d. kammarh., öfversten, frih. Axel Hjalmar Eson Lejonhufvud, fyllde den 12 sept. 80 år. U-löjtn. 46, kapt. 60, major 72, öfv.-löjtn. 73, sek.-chef f. lifreg. gren.-kår 79, öfverste o. chef för Södermanlands reg. 81, afsked 87 o. ur armén 1900. Kammarh. h. kronpr. 59, hos drottin. s. å. led. af krigsv.-akad. 80. Utg. skrifter i militära ämnen.

S. NYGREN.

Rektorn vid folkskollärarseminariet i Göteborg, S. Nygren, fyllde d. 7 sept. 65 år. Stud. 60, teor. teol. ex. 62, prakt. teol. ex. 64, fil. kand. 70, v. lektor vid Göteborgs lat.-lärov. 71-73, lärare vid olika skolor 71-87, rektor vid sem. 87, folkskoleinsp. 85-92, lekmannaombud vid kyrkomötet 93, 98 och 03.

A. NILSSON.

Majoren, stadsingenjören i Malmö, Anders Nilsson, fyllde d. 9 sept. 60 år. Officer 70 vid S. Skånska inf.-regementet, major i armén 1900, afsked 01. Stadsingenjör i Malmö 98. Ledamot af stadsfullmäktige o. drättselkammaren sedan 94.

O. H. CEDERBERG.

50 år fyllde den 12 sept. kamreraren i Arbetarringens bank i Stockholm, O. H. Cederberg. En af stiftarne af denna bank, har C. sedan dess konstit. stämna 83, tillhört dess styrelse såsom deputerad och sedan 86 varit bankens kamrerare. Deltagit i bildandet af Stockholms arbetareinstitut.

PORTRÄTTGALLERI

S. F. A. STIERNSTEDT.

60 år fylde d. 1 aug. kammarh., frhn. Samuel Fredrik August Stiernstedt i Stockholm. Stud. 61, fil. kand. 68, fil. dr. 69, kansllex. 70, aman. i ekkl.-dep. 74, not. i F. kam. 74—80, afsked ur stat. tj. 81, kammarh. 84, exp.-ch. i riksmarsk.-åmb. 98. Var 78—80 utg. af "Förr och Nu" o. har fr. trycket utgifvit original på vers o. prosa samt översätt.

C. F. WÆRN.

Delägaren i Kommanditbolaget C. Fr. Wærn i Göteborg, grosshandlaren Carl Fredrik Wærn, fylle den 16 sept. 55 år. Framstående inom svensk segelsport.

A. M. K. SANDSTRÖM.

50 år fylde d. 3 sept. den kända pedagogen Anna Maria Karolina Sandström i Sthlm. Genomgick 71—74 h. lär.-sem. i hufv.-stad. Upprättade 83 flickskola hvilken hon förestår. Hennes skrift om "Realism i undervisningen ell. språkkunsk. o. bildning" (82, pseud. Uffe) ädrog sig stor uppmärksamhet. 83 började S. jämte L. Hökerberg utgifva "Verdandi".

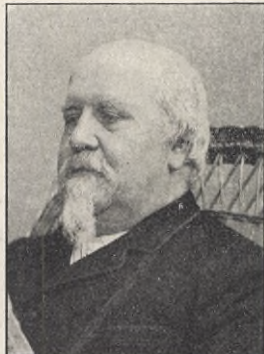
C. O. WERNER.

Direktör Charles Oscar Werner, bekant kirurgisk instrumentmakare i Stockholm, fylle den 8 sept. 50 år.

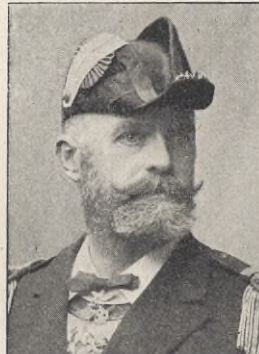
T. E. EKECRANTZ.

T. e. o. professor i kemi och kemisk farmaci vid Farm. inst. har utn. apotekaren, f. dr. Th. Em. Ekecrantz. F. 56, apot.-ex. 80, förestod 85—93 apotek i Mölndal. Stud.-ex. 94, fil. dr. 1900. T. f. e. prof. vid Farm. inst. 03. Utg. sedan '97 af Sv. Farm. Tidsskr. Verkst. dir. i A.-B. Th. Ekecrantz laboratorium 01—04.

C. A. LEVERIN.

Den 4 september fylle f. läraren vid Tek. elementarskolan i Borås, C. A. Leverin 80 år. Jämte lärarebefattningen utöfvade L. en omfattande fotografisk verksamhet och åtnjuter inom detta område anseende som banbrytare i landet, då han utbildat ett stort antal yrkesmän.

C. A. F. P:n ROSENSVÄRD.

50 år fylle den 5 sept. kommandörkaptenen Carl Adolf Felix P:n Rosensvärd, chef för underofficers-sjömanskåren i Stockholm.

A. WESTERDAHL.

Kommissionslandtmätaren i Värmlands län, ingenjör Abr. Westerdahl, fylle den 24 augusti 50 år.

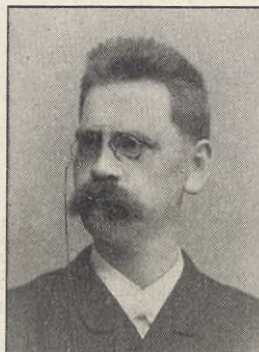
P. H. CHRISTENS.

Godsägaren P. H. Christens å Bifvaröd i Skåne, fylle den 5 sept. 80 år. Deltager fortfarande med intresse i ortens kommunala angelägenheter.

F. EWERLÖF.

60 år fylle den 4 sept. öfverläraren i Kungsholms folkskola i Stockholm, fil. dr. Frithiof Ewerlöf.

V. L. TIDBLAD.

Krono- och stadskassören i Borås, Victor Leonard Tidblad, fylle den 11 september 55 år.

A. T. O. HOLM.

Teologie lektorn i Kalmar, A. Th. Ossian Holm, fylle den 10 sept. 50 år. Läroverksadjunkt i Växjö 84 och i Kalmar 85, lektor där 99.

GÅFVOR OCH GENGÅFVOR.

Tro inte de flesta, att det är Norge, som till en stor del förser Göta älf med vatten? Att Sverige alltså på sätt och vis skulle slå i tack-samhetsskuld till Norge för Göteborgs präktiga hamn? Ty Klarälven, Vänerns förnämsta tillflöde, rinner ju upp långt inne i Norge?

Emellertid, Norge har Klarälven, det är Trysilälven, så att säga endast till läns. Ty går man endast tillräckligt

HVAR 8 DAGS.

Amatörfoto

Källa: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm.—Gbg.

HOLMTJÄRN I HÄRJEDALEN, Göta älfs nordligaste källa.

Amatörfoto.

Källa: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthlm.—Gbg.

FISKARSTUGA VID HOLMTJÄRN.

långt tillbaka i sitt sökande efter orsak och verkan, så kommer man icke att stanna vid sjön Fämund utan kommer åter in på svenskt område, nämligen vid Holmtjärn, beläget ett stycke öfver gränsen in i Härjedalen.

Ser man sakerna i stort så bildar alltså den ström, som kväller fram långt uppe i Norrland, en slinga med hvilken broderlandet är vänskapligt knutet till Sverige. Det kan ju vara en symbol så god som någon!

VID AFSLUTANDET AF HVAR 8 DAGS V:TE ÅRGÅNG

känner sig dess Redaktion, mer än vid något föregående skifte af årgång, manad att till tidningens läsekrets — den stora allmänheten — frambära ett uttryck af djup erkänsla för det intresse hvarmed vår tidning allt fortfarande omfattats. Särskildt i dessa allra senaste tider har Redaktionen med stolthet kunnat konstatera en stor sympati för tidningen och dess hållning i en påtvingad offentlig tvist, en sympati som under dessa förhållanden i hög grad värderats.

HVAR 8 DAGS program, tillräckligt känt för att behöfva här rekapituleras, kommer att äfven under den 6:te årgången följas. Dock har Redaktionen en ganska betydelsefull öfverraskning planerad, hvilken särskildt kommer att beröra den LITTERÄRA DELEN af tidningens innehåll.

Slutligen, och än en gång, till H. 8 D:s läsare, medarbetare och affärsvänner
ETT HJÄRTLIGT TACK FÖR OKT. 1903—OKT. 1904

REDAKTIONEN.